

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1020/2009

(2009. gada 28. oktobris),

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2003/2003 par mēslošanas līdzekļiem ar mērķi pielāgot regulas I, III, IV un V pielikumu tehnikas attīstībai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 2003/2003 par mēslošanas līdzekļiem⁽¹⁾ un jo īpaši tās 31. panta 1. un 3. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 2003/2003 3. pants nosaka, ka apzīmējumu "EK mēslošanas līdzeklis" var izmantot mēslošanas līdzeklim, kas atbilst kādam no I pielikumā uzskaitītajiem mēslošanas līdzekļu tipiem un minētās regulas noteikumiem.
- (2) Daļēji izšķīdināts fosfātiezis ir primāro barības vielu mēslošanas līdzekļa tips, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2003/2003 I pielikumā. Regulas 16. pantā noteikts, ka visu tipu primāro barības vielu mēslošanas līdzekļiem var pievienot sekundārās barības vielas. Tomēr daļēji izšķīdināta fosfātieža mēslošanas līdzekļa tipam ir noteikts ļoti augsts minimālais fosfora pentoksīda saturs, tāpēc sekundāro barības vielu pievienošana nav iespējama. Lai daļēji izšķīdināta fosfātieža un sekundārās barības vielas – magnija – maisījumus varētu tirgot ar apzīmējumu "EK mēslošanas līdzeklis", ir jāievieš jauns mēslošanas līdzekļa tips.
- (3) Sasmalcinātam fosfātiezim pievienojot magnija sulfātu vai magnija oksīdu, konkrētās lauksaimniecības zemēs var likvidēt fosfāta un magnija trūkumu. Daļēja izšķīdināšana nodrošina, ka fosfāts un magnijs nonāk augsnē ātri un uz neilgu laiku, savukārt neizšķīdinātas sastāvdaļas nodrošina lēnāku, bet ilglaicīgāku fosfāta un magnija piegādi augsnei. Lai lauksaimniekiem būtu ērti to lietot, fosfātam un magnijam jābūt pieejamam kā vienam mēslošanas līdzekļa tipam.
- (4) Magnija sulfāts ir sekundāro barības vielu mēslošanas līdzekļa tips, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2003/2003 I pielikumā. Regulas 20. pantā noteikts, ka visu tipu sekundāro barības vielu mēslošanas līdzekļiem var pievienot mikroelementus. Tomēr patlaban magnija sulfāta mēslošanas līdzekļa tipam ir noteikts ļoti augsts sēra trioksīda un magnija oksīda minimālais saturs, tāpēc

mikroelementu pievienošana nav iespējama. Pieaug interese par augu līdzsvarotu apgādi ar barības vielām, tāpēc palielinās arī mikroelementu izmantojums. Jaukts mēslošanas līdzeklis, kas satur magnija sulfātu un mikroelementus, lauksaimniekiem ļautu ērtāk lietot šādus mikroelementus. Lai magnija sulfāta un mikroelementu maisījumu varētu tirgot ar apzīmējumu "EK mēslošanas līdzeklis", ir jāpārskata magnija sulfāta mēslošanas līdzekļa tips.

- (5) Regulas (EK) Nr. 2003/2003 III pielikumā doti tehniski norādījumi amonija nitrāta mēslošanas līdzekļu ar augstu slāpekļa saturu kontrolei. Jāpaskaidro, ka analīzes metodes var izmantot dažādiem amonija nitrāta mēslošanas līdzekļu veidiem (kristāliskiem vai granulās). Turklāt šajos analīzes metožu aprakstos izmantotas novecojušas spiediena vienības, nevis šobrīd izmantotās SI vienības.
- (6) Regulas (EK) Nr. 2003/2003 29. panta 2. punktā paredzēts, ka EK mēslošanas līdzekļiem, kuri atbilst I pielikumā minētajiem mēslošanas līdzekļu tipiem, kontroles jāveic saskaņā ar analīzes metodēm, kas sīki aprakstītas minētās regulas III un IV pielikumā. Šīs metodes nav starptautiski atzītas, tāpēc Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) tika pilnvarota izstrādāt līdzvērtīgus EN standartus, lai aizstātu līdzšinējās metodes.
- (7) Daļēji izpildot CEN uzdevumu Nr. M/335 saistībā ar mēslošanas līdzekļu un kaļķošanas materiālu analītisko metožu modernizāciju, ir izstrādāti 20 EN standarti, kuri jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 2003/2003 IV pielikumā. Daži no šiem standartiem aizstās līdzšinējās analītiskās metodes, savukārt citi standarti ir pilnīgi jauni.
- (8) Apstiprinātajās metodēs, ko publicē kā EN standartus, parasti iekļauj starplaboratoriju salīdzinošo testu, lai pārbaudītu analītisko metožu reproducējamību dažādās laboratorijās. Tomēr sākotnējais uzdevumā iekļaujamo metožu novērtējums liecina, ka dažas metodes izmanto reti. Šādā gadījumā uzskata, ka ir pietiekami veikt redakcionālu pārskatīšanu un nav nepieciešams starplaboratoriju salīdzinošais tests. Tāpēc jānoskaidro apstiprinātie EN standarti un neapstiprinātas metodes, lai varētu identificēt EN standartus, kuriem veikts starplaboratoriju salīdzinošais tests, tādējādi precīzi informējot kontrolierus par EN standartu statistisko uzticamību.

(1) OV L 304, 21.11.2003., 1. lpp.

- (9) Lai vienkāršotu tiesību aktus un atvieglotu to turpmāku pārskatīšanu, ir lietderīgi visu tekstu attiecībā uz standartiem Regulas (EK) Nr. 2003/2003 IV pielikumā aizstāt ar atsaucēm uz EN standartiem, ko publicēs CEN.
- (10) Regulas (EK) Nr. 2003/2003 30. pantā noteikts, ka laboratorijām jābūt kompetentām un dalībvalstu apstiprinātām, ja tās veic mēslošanas līdzekļu paraugu analīzi oficiālās kontroles vajadzībām. Apstiprinātajām laboratorijām jāatbilst akreditācijas standartiem, kas minēti V pielikuma B iedaļā. Praksē pierādījies, ka akreditācija aizņem ilgāku laiku, nekā sākotnēji plānots, tāpēc V pielikums ir jāgroza, lai nodrošinātu efektīvus kontroles pasākumus, atļaujot dalībvalstīm apstiprināt oficiālās kontroles veikšanai piemērotas laboratorijas, kuras vēl nav akreditētas.
- (11) Tādēļ attiecīgi ir jāgroza Regula (EK) Nr. 2003/2003.
- (12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 2003/2003 32. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2003/2003 groza šādi:

- 1) Regulas I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu.
- 2) Regulas III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.
- 3) Regulas IV pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas III pielikumu.
- 4) Regulas V pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas IV pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 28. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 2003/2003 I pielikumu groza šādi.

1. A.2. tabulu papildina ar šādu 3. a) ierakstu:

Nr.	Tipa apzīmējums	Dati par ražošanas metodi un galvenajām sastāvdaļām	Minimālais barības vielu saturs (svara procenti) Dati par barības vielu izteikšanu Citas prasības	Citi tipa apzīmēšanas dati	Deklarējamais barības vielas saturs Barības vielu forma un šķīdība Citi kritēriji
1	2	3	4	5	6
“3.a)	Daļēji izšķīdināts fosfātiezis ar magniju	Produktu iegūst, ar sērskābi vai fosforskābi daļēji izšķīdinot sasmalcinātu fosfātiezi un pievienojot magnija sulfātu vai magnija oksīdu; kā galvenās sastāvdaļas ir monokalcija fosfāts, trikalcijs fosfāts, kalcija sulfāts un magnija sulfāts	16 % P ₂ O ₅ 6 % MgO Fosfors, izteikts kā P ₂ O ₅ , kas šķīst minerālskābēs, un vismaz 40 % no deklarētā P ₂ O ₅ satura šķīst ūdenī Daļiņu izmērs: — vismaz 90 % iet caur sietu ar 0,160 mm acu izmēru — vismaz 98 % iet caur sietu ar 0,630 mm acu izmēru		Kopējais fosfora pentoksīds (šķīst minerālskābēs) Ūdenī šķīstošais fosfora pentoksīds Kopējais magnija oksīds Ūdenī šķīstošs magnija oksīds”

2. D tabulā 5. ierakstu aizstāj ar šādu:

Nr.	Tipa apzīmējums	Dati par ražošanas metodi un galvenajām sastāvdaļām	Minimālais barības vielu saturs (svara procenti) Dati par barības vielu izteikšanu Citas prasības	Citi tipa apzīmēšanas dati	Deklarējamais barības vielas saturs Barības vielu forma un šķīdība Citi kritēriji
1	2	3	4	5	6
“5.	Magnija sulfāts	Produkts, kura galvenā sastāvdaļa ir magnija sulfāta heptahidrāts	15 % MgO 28 % SO ₃ Ja pievieno mikroelementus un deklarē saskaņā ar 6. panta 4. un 6. punktu: 10 % MgO 17 % SO ₃ Magnijs un sērs, izteikts kā ūdenī šķīstošais magnija oksīds un sēra trioksīds	Var pievienot parastos komercnosaukumus	Ūdenī šķīstošais magnija oksīds Ūdenī šķīstošais sēra trioksīds”

II PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 2003/2003 III pielikuma 3. iedaļu groza šādi.

1. 2. metodes 6.2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“6.2. Atdalīt daļiņas, kas mazākas par 0,5 mm, izmantojot laboratorijas sietu (5.4.). Ar precizitāti līdz 0,01 gramam nosvērt vārglāzē (5.2.) aptuveni 50 gramu parauga. Pievienot pietiekamu daudzumu gāzeļļas (4. iedaļa), lai pilnībā nosegtu kristāliņus vai granulas, un rūpīgi samaisīt, lai viscaur samitrinātu katra kristāla vai granulas virsmu. Nosegt vārglāzi ar pulksteņstikliņu un atstāt 25 °C (± 2 °C) temperatūrā uz vienu stundu.”

2. 3. metodes 4.3.5. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“4.3.5. Dreksēļa skalotne D skābes pārpalikuma uztveršanai, kas var destilēties pāri.”

3. 3. metodes 5.2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Analizējamo paraugu ievieto reakcijas kolbā B. Pievieno 100 ml H₂SO₄ (3.2.). Kristāli vai granulas istabas temperatūrā izšķīst aptuveni 10 minūšu laikā. Samontē iekārtu, kā norādīts shēmā: pievieno vienu absorbcijas caurules galu (A) pie slāpekļa padeves avota (4.2.), izmantojot vienvirziena plūsmu nodrošināšu ierīci ar 667 līdz 800 Pa spiedienu, un otru galu pie padeves caurules, kura ieiet reakcijas kolbā. Pievieno Vigrē deflegmatoru (C') un dzesinātāju (C) ar dzesējošā ūdens padevi. Pieregulē slāpekļa padevi, lai nodrošinātu mērenu plūsmu caur šķīdumu, uzkaršē šķīdumu līdz viršanas temperatūrai un karsē divas minūtes. Pēc šā laika šķīdumā vairs nevajadzētu novērot burbuļošanu. Ja burbuļošana tomēr notiek, karsēšanu turpina 30 minūtes. Šķīdumu vismaz 20 minūtes atdzesē, pūšot cauri slāpekli.”

III PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 2003/2003 IV pielikuma B daļu groza šādi.

1. Tekstu attiecībā uz 1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“1. metode

Parauga sagatavošana analīzei

EN 1482-2: Mēslošanas līdzekļi un kalķošanas materiāli. Paraugošana un parauga gatavošana. 2. daļa: Parauga gatavošana”.

2. Tekstu attiecībā uz 2. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

a) tekstu attiecībā uz 2.1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.1. metode

Amonija slāpekļa satura noteikšana

EN 15475: Mēslošanas līdzekļi. Amonija slāpekļa satura noteikšana.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

b) tekstu attiecībā uz 2.2.1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.2.1. metode

Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Ulša metodi

EN 15558: Mēslošanas līdzekļi. Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Ulša metodi.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

c) tekstu attiecībā uz 2.2.2. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.2.2. metode

Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Arnda metodi

EN 15559: Mēslošanas līdzekļi. Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Arnda metodi.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

d) tekstu attiecībā uz 2.2.3. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.2.3. metode

Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Devardas metodi

EN 15476: Mēslošanas līdzekļi. Nitrātu slāpekļa un amonija slāpekļa satura noteikšana ar Devardas metodi.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

e) tekstu attiecībā uz 2.3.1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.3.1. metode

Kopējā slāpekļa satura noteikšana nitrātus nesaturošā kalcija ciānamīdā

EN 15560: Mēslošanas līdzekļi. Kopējā slāpekļa satura noteikšana nitrātus nesaturošā kalcija ciānamīdā.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

f) tekstu attiecībā uz 2.3.2. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.3.2. metode

Kopējā slāpekļa satura noteikšana nitrātus saturošā kalcija ciānamīdā

EN 15561: Mēslošanas līdzekļi. Kopējā slāpekļa satura noteikšana nitrātus saturošā kalcija ciānamīdā.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

g) tekstu attiecībā uz 2.3.3. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.3.3. metode

Kopējā slāpekļa satura noteikšana urīnvielā

EN 15478: Mēslošanas līdzekļi. Kopējā slāpekļa satura noteikšana urīnvielā.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

h) tekstu attiecībā uz 2.4. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.4. metode

Ciānamīdu slāpekļa satura noteikšana

EN 15562: Mēslošanas līdzekļi. Ciānamīdu slāpekļa satura noteikšana.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

i) tekstu attiecībā uz 2.5. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.5. metode

Biureta satura spektrofotometriskā noteikšana urīnvielā

EN 15479: Mēslošanas līdzekļi. Biureta satura spektrofotometriskā noteikšana urīnvielā.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”;

j) tekstu attiecībā uz 2.6.1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“2.6.1. metode

Dažādu formu slāpekļa satura noteikšana vienā un tajā pašā paraugā, kas satur nitrātu, amonija, urīnvielas un ciānamīdu slāpekli

EN 15604: Mēslošanas līdzekļi. Dažādu formu slāpekļa satura noteikšana vienā un tajā pašā paraugā, kas satur nitrātu, amonija, urīnvielas un ciānamīdu slāpekli.

Šī analīzes metode nav pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”

3. Tekstu attiecībā uz 4.1. metodi aizstāj ar šādu tekstu:

“4.1. metode

Ūdenī šķīstošā kālija satura noteikšana

EN 15477: Mēslošanas līdzekļi. Ūdenī šķīstošā kālija satura noteikšana.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”

4. Pievieno šādas metodes:

“11. metode

Helātus veidojošie aģenti

11.1. metode

Helatētu mikroelementu satura un mikroelementu helatētās frakcijas satura noteikšana

EN 13366: Mēslošanas līdzekļi. Katjonitapstrāde helatētu mikroelementu satura un mikroelementu helatētās frakcijas satura noteikšanai.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

11.2. metode

EDTA, HEDTA un DTPA noteikšana

EN 13368-1: Mēslošanas līdzekļi. Helātveidīgo vielu jonhromatogrāfiska noteikšana mēslošanas līdzekļos. 1. daļa: EDTA, HEDTA un DTPA.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

11.3. metode

Ar o,o-EDDHA un o,o-EDDHMA helatētās dzelzs satura noteikšana

EN 13368-2: 2007. Mēslošanas līdzekļi. Helātveidīgo vielu hromatogrāfiska noteikšana mēslošanas līdzekļos. 2. daļa: Ar o,o-EDDHA un o,o-EDDHMA helatēta Fe satura noteikšana ar jonu pāru hromatogrāfiju.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

11.4. metode

Ar EDDHSA helatētas dzelzs saturs noteikšana

EN 15451: Mēslošanas līdzekļi. Helātveidojošo vielu saturs noteikšana. Ar EDDHSA helatētas dzelzs saturs noteikšana ar jonu pāru hromatogrāfiju.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

11.5. metode

Ar o,p-EDDHA helatētas dzelzs saturs noteikšana

EN 15452: Mēslošanas līdzekļi. Helātveidojošo vielu saturs noteikšana. Ar o,p-EDDHA helatētas dzelzs saturs noteikšana ar apgriezta fāzes augsti izšķirtspējīgo šķīdumhromatogrāfiju.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

12. metode

Nitrifikācijas un ureāzes inhibitori

12.1. metode

Diciāndiamīda saturs noteikšana

EN 15360: Mēslošanas līdzekļi. Diciāndiamīda saturs noteikšana. Metode, kurā izmanto augstas izšķirtspējas šķīdumhromatogrāfiju (HPLC).

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

12.2. metode

NBPT noteikšana

EN 15688: Mēslošanas līdzekļi. Ureāzes inhibitora N-(n-butil)tiofosfortriāmiāda (NBPT) noteikšana ar metodi, kurā izmanto augstas izšķirtspējas šķīdumhromatogrāfiju (HPLC).

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.

13. metode

Smagie metāli

13.1. metode

Kadmija saturs noteikšana

EN 14888: Mēslošanas līdzekļi un kalpošanas materiāli. Kadmija saturs noteikšana.

Šī analīzes metode ir pārbaudīta, veicot starplaboratoriju salīdzinošo testu.”

IV PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 2003/2003 V pielikuma B iedaļu aizstāj ar šādu tekstu:

"B. PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO, LAI APSTIPRINĀTU LABORATORIJAS, KAS IR KOMPETENTAS SNIEGT VAJADŽĪGOS PAKALPOJUMUS ATTIECĪBĀ UZ EK MĒSLOŠANAS LĪDZEKĻU ATBILSTĪBAS PĀRBAUDI ŠĪS REGULAS UN TĀS PIELIKUMU PRASĪBĀM

1. Laboratoriju līmenī jāievēro šādi standarti:

- laboratorijas ir akreditētas saskaņā ar EN ISO/IEC 17025 "Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības" vismaz attiecībā uz vienu no III vai IV pielikumā minētajām metodēm,
- līdz 2014. gada 18. novembrim laboratorijas var vēl nebūt akreditētas, ja tās:
 - pierāda, ka ir sākušas un veic nepieciešamās akreditācijas procedūras saskaņā ar EN ISO/IEC 17025 attiecībā uz vienu vai vairākām III vai IV pielikumā minētajām metodēm, un
 - iesniedz kompetentajai iestādei pierādījumus, ka laboratorija piedalās starplaboratoriju testos un rezultāti ir labi.

2. Akreditācijas iestāžu līmenī jāievēro šādi standarti:

EN ISO/IEC 17011 "Atbilstības novērtēšana". Vispārējās prasības akreditācijas institūcijām, kuras akreditē atbilstības novērtēšanas institūcijas."
